

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2009. gada 3. martā*

Lieta C-205/06

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2006. gada 5. maijā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*] un B. Martenčuks [*B. Martenczuk*], kā arī K. Tufvesone [*C. Tufvesson*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Austrijas Republiku, ko pārstāv K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*] un G. Talingers [*G. Thallinger*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv M. Lumma [*M. Lumma*] un K. Blaške [*C. Blaschke*], pārstāvji,

Lietuvas Republika, ko pārstāv D. Krjaučūns [*D. Kriaučiūnas*], pārstāvis,

Ungārijas Republika, ko pārstāv J. Fazekaša [*J. Fazekas*] un K. Sijārto [*K. Szíjjártó*], kā arī M. Fehers [*M. Fehér*], pārstāvji,

Somijas Republika, ko pārstāv A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*] un J. Heliskoski [*J. Heliskoski*], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*] un Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], U. Lehmušs [*U. Lohmus*] un E. Levits,

ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Póiares Maduro*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 6. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2008. gada 10. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderības saistībā ar noteikumiem par kapitāla pārvedumu, kas ietverti investīciju nolīgumos, kuri ir noslēgti ar Korejas Republiku, Kaboverdes Republiku, Ķīnas Tautas Republiku, Malaiziju, Krievijas Federāciju un Turcijas Republiku, Austrijas Republika nav izpildījusi EK līguma 307. panta otrajā daļā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Pirms pievienošanās Eiropas Savienībai Austrijas Republika noslēdza divpusējus investīciju nolīgumus ar Ķīnas Tautas Republiku (nolīgums stājās spēkā 1986. gada 11. oktobrī (*BGBL*. 537/1986)), Malaiziju (nolīgums stājās spēkā 1987. gada 1. janvārī (*BGBL*. 601/1986)), Krievijas Federāciju (nolīgums stājās spēkā 1991. gada 1. septembrī (*BGBL*. 387/1991)), kas sākotnēji tika noslēgti ar bijušo Padomju Sociālistisko Republiku

Savienību un atzīts par piemērojamu starp Austriju un Krievijas Federāciju ar notu apmaiņu (*BGBL*. 257/1994)), Korejas Republiku (nolīgums stājās spēkā 1991. gada 1. novembrī (*BGBL*. 523/1991)), Turcijas Republiku (nolīgums stājās spēkā 1992. gada 1. janvārī (*BGBL*. 612/1991)) un Kaboverdes Republiku (nolīgums stājās spēkā 1993. gada 1. aprīlī (*BGBL*. 83/1993)).

- 3 Šie nolīgumi ietver noteikumu, saskaņā ar kuru katra līgumslēdzēja puse garantē otras līgumslēdzējas puses investoriem iespēju bez nepamatotas kavēšanās brīvi veikt ar investīcijām saistītu naudas pārvedumu brīvi konvertējamā valūtā.

Pirmstiesas procedūra

- 4 Uzskatot, ka šie divpusējie nolīgumi var traucēt piemērot kapitāla aprites un maksājumu ierobežojumus, kurus Eiropas Savienības Padome var paredzēt saskaņā ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu, Komisija 2004. gada 12. maijā nosūtīja Austrijas Republikai brīdinājuma vēstuli.
- 5 Ar 2004. gada 14. jūlija vēstuli šī dalībvalsts nosūtīja Komisijai savus apsvērumus par minēto brīdinājuma vēstuli. Tā apgalvoja, ka strīdīgie attiecīgo investīciju nolīgumu noteikumi, pirmkārt, negatīvi neietekmē EK līgumā paredzētos pasākumus, kas ierobežo kapitāla apriti un maksājumus, un, otrkārt, neietekmē šīs dalībvalsts balsojumu par ierobežojošajiem pasākumiem, un tādējādi neapdraudētu Padomes pilnvaras gadījumā, ja tā vēlētos pieņemt šādus pasākumus.

- 6 Uzskatot, ka Austrijas Republikas izvirzītie argumenti bija nepietiekami un ka šī dalībvalsts pretēji EKL 307. panta otrajā daļā paredzētajām prasībām neveica vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderības saistībā ar dažādajos investīciju nolīgumos ietvertajiem noteikumiem par pārvedumu, Komisija 2005. gada 21. martā nosūtīja tai argumentētu atzinumu.
- 7 Ar 2005. gada 19. maija vēstuli Austrijas Republika nosūtīja Komisijai savus apsvērumus, atbildot uz argumentēto atzinumu. Tā saglabāja savos apsvērumos izvirzītos argumentus attiecībā uz brīdinājuma vēstuli un turklāt atsaucās uz iespēju — gadījumā, ja Eiropas Kopiena vēlētos veikt pasākumus, — panākt vienprātīgu risinājumu saskaņā ar strīdīgajos nolīgumos paredzēto konfliktu risināšanas mehānismu. Tā arī apstiprināja, ka, pārskatot Austrijas divpusējā investīciju nolīguma paraugu, ir paredzēts pieņemt “Starptautiskas reģionālas ekonomikas organizācijas” (SREO) noteikumu, ar ko tiktu ņemti vērā iespējamie ierobežojumi brīvai kapitāla aprītei, kurus var noteikt Eiropas Savienība vai Kopiena un uz kuru pamata nākotnē notiktu visas sarunas par starptautiskiem nolīgumiem.
- 8 Uzskatot, ka šie argumenti neatspēko argumentētajā atzinumā izteiktos iebildumus, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

- 9 Ar 2008. gada 30. jūlija vēstuli Austrijas Republika lūdza Tiesai izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu saskaņā ar Reglamenta 61. pantu, pamatojoties uz

to, ka Komisija mutvārdu procesā nelikumīgi iesniedza jaunu iebildumu, un tāpēc ģenerālvokāta secinājumu pamatā bija fakti un argumenti, kurus lietas dalībniekiem nebija iespējams apspriest.

- 10 Faktiski Komisija pirmo reizi un īsumā norādīja, ka attiecīgo divpusējo investīciju nolīgumu spēkā paturēšana nebija saderīga ar EKL 10. pantu.
- 11 Taču ģenerālvokāts savu secinājumu 33.–43. un 71. punktā piedāvā Tiesai pamatot apgalvoto pienākumu neizpildi ar EKL 10. pantu, kā arī ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu.
- 12 Turklāt, kā to uzsvēra vairākas dalībvalstis, Komisija ļoti vēlu un neskaidri precizēja savus vēlāk izvirzītos argumentus.
- 13 Šajā sakarā ir jāatgādina, pirmkārt, ka saskaņā ar Reglamenta 61. pantu Tiesa var pēc savas ierosmes vai pēc ģenerālvokāta priekšlikuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta vai arī ka lieta ir iztiesājama, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2004. gada 14. decembra spriedumu lietā *C-210/03 Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 25. punkts; 2006. gada 14. septembra spriedumu lietā *C-138/05 Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, Krājums, I-8339. lpp., 23. punkts, un 2000. gada 4. februāra rīkojumu lietā *C-17/98 Emesa Sugar, Recueil*, I-665. lpp., 18. punkts).
- 14 Otrkārt, saskaņā ar EKL 222. panta otro daļu ģenerālvokāta pienākums ir, ievērojot pilnīgu objektivitāti un neatkarību, atklātā tiesas sēdē izteikt pamatotus secinājumus lietās, kurās saskaņā ar Tiesas Statūtiem ir vajadzīga ģenerālvokāta piedalīšanās. Tā

kā Tiesai nav saistoši ne ģenerālvokāta secinājumi, ne to pamatojums, nav jāatsāk mutvārdu process saskaņā ar Reglamenta 61. pantu katru reizi, kad ģenerālvokāts izvirza tiesību jautājumu, kuru lietas dalībnieki nebija apsprieduši.

- 15 Tā kā šajā gadījumā Tiesa uzskata, ka tā ir pietiekami informēta, lai pieņemtu lēmumu, un ka lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentiem, kurus lietas dalībnieki nebija apsprieduši pat tiesas sēdē, lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu nav jāapmierina.

Par investīciju nolīgumu nesaderību ar EK līgumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 16 Komisija uzskata, ka Austrijas Republikai var būt ļoti grūti, pat neiespējami ievērot Kopienas tiesībās paredzētos pienākumus tāpēc, ka attiecīgajos nolīgumos nav ietverts noteikums, kas skaidri paredz iespēju šai dalībvalstij piemērot pasākumus, kurus vajadzības gadījumā, pamatojoties uz EKL 57., 59. un 60. pantu, varētu noteikt Padome, un ka, neizmantojot piemērotus līdzekļus, lai novērstu šādu nesaderību, šī dalībvalsts nav izpildījusi EKL 307. panta otrajā daļā paredzētos pienākumus.
- 17 Komisija apgalvo, ka gadījumā, ja Padome nosaka ierobežojumus brīvai kapitāla apritei un maksājumiem, termiņš, kāds nepieciešams attiecīgo nolīgumu izbeigšanai vai pārskatīšanai, nozīmē, ka Austrijas Republikai saskaņā ar starptautiskajām tiesībām vienlaikus būtu jāturpina piemērot attiecīgos nolīgumus, tai skaitā arī tajos paredzēto

pārveduma noteikumu, turklāt saskaņā ar EKL 307. panta pirmo daļu. Tā rezultātā Padomes noteiktie pasākumi Kopienā netiktu vienveidīgi piemēroti.

- 18 Austrijas Republika uzskata, ka, ja Padome nav noteikusi ierobežojumus kapitāla aprītei un maksājumiem, tā var brīvi reglamentēt kapitāla aprīti ar trešām valstīm, pamatojoties uz EKL 56. pantu. Tā apgalvo, ka, tā kā Padome nebija noteikusi nevienu ierobežojumu, nerodas jautājums par attiecīgo nolīgumu saderību ar Līguma noteikumu, kurš netika piemērots.
- 19 Vācijas Federatīvā Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika un Somijas Republika piekrīt Austrijas Republikas izvirzītajiem argumentiem un uzskata, ka attiecīgie investīciju nolīgumi nav nesaderīgi ar Kapienu pasākumiem, kādi pastāv kapitāla brīvas aprītes jomā, jo šie pasākumi tos neietekmē. Šis dalībvalstis uzskata, ka pienākumu neizpilde, uz kuru norāda Komisija, ir tikai hipotētiska.
- 20 Minētās dalībvalstis apgalvo, ka EKL 226. pantā paredzētās procedūras par pienākumu neizpildi mērķis ir nevis kontrolēt situācijas, kurās apgalvotā pienākumu neizpilde ir hipotētiska, bet gan novērst tādas situācijas, kad dalībvalstis patiešām nav izpildījušas savus pienākumus.
- 21 Vācijas Federatīvā Republika un Ungārijas Republika uzsver, ka nolīguma, kas noslēgts ar trešo valsti, nākotnē iespējama nesaderība ar Kapienu tiesībām neietilpst EKL 307. panta piemērošanas jomā un tā varētu tikt konstatēta tikai tad, ja Padome faktiski īstenotu savu kompetenci jomā, uz kuru attiecas šis pants.

22 Somijas Republika precizē, ka Komisija nav pierādījusi apgalvoto pienākumu neizpildi un saskaņā ar Tiesas judikatūru nav tiesīga pamatoties uz pieņēmumiem.

23 Lietuvas Republika piebilst, ka EKL 307. panta otrās daļas mērķis ir nodrošināt nevis dalībvalstu noslēgto starptautisko nolīgumu noteikumu formālu saderību ar Kopienu tiesībām, bet gan Kopienu tiesību normu efektīvu piemērošanu, it īpaši gadījumā, kad dalībvalstis pirms to pievienošanās ir noslēgušas starptautiskus nolīgumus ar trešām valstīm šajās pašās jomās.

Tiesas vērtējums

24 Šie dažādie investīciju nolīgumi, kurus noslēgusi Austrijas Republika, ietver līdzīgus noteikumus, saskaņā ar kuriem tiek nodrošināta iespēja brīvi un bez nepamatotas kavēšanās veikt naudas pārvedumu brīvi konvertējamā valūtā.

25 Tādējādi it īpaši tiek garantēta brīvība pārvest naudas līdzekļus investīciju īstenošanai, pārvaldībai un palielināšanai, brīvība repatriēt ieņēmumus, ko radīs šīs investīcijas, kā arī brīvība pārvest tos naudas līdzekļus, kas nepieciešami, lai atmaksātu aizņēmumus, un līdzekļus, kas radušies no šo investīciju izņemšanas vai pārdales.

26 Šajā ziņā šie nolīgumi atbilst EKL 56. panta 1. punkta formulējumam, saskaņā ar kuru “[..] ir aizliegti visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo

valstu starpā”, EKL 56. panta 2. punkta formulējumam, saskaņā ar kuru “[..] ir aizliegti visi maksājumu ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā”, un šī panta mērķim.

- 27 Taisnība, ka Līguma noteikumi, uz kuriem attiecas šobrīd izskatāmā Komisijas prasība, dod Padomei tiesības noteiktos apstākļos ierobežot kapitāla apriti un maksājumus dalībvalstu un trešo valstu starpā, tai skaitā attiecīgajos pārveduma noteikumos paredzēto apriti.
- 28 Attiecīgajos noteikumos, kas ietverti EKL 57. panta 2. punktā, 59. pantā un 60. panta 1. punktā, ir paredzēti izņēmumi principam par brīvu kapitāla apriti un maksājumiem dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā, lai aizsargātu Kopienas vispārējās intereses un ļautu tai vajadzības gadījumā izpildīt tās starptautiskos pienākumus, kā arī dalībvalstu pienākumus.
- 29 EKL 57. panta 2. punkts ļauj Padomei pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu paredzēt noteiktus ierobežojošus pasākumus attiecībā uz kapitāla apriti, it īpaši saistībā ar tiešām investīcijām, uz trešām valstīm vai no tām. Ja šie pasākumi Kopienas tiesībās “mazina” liberalizāciju kapitāla aprītē uz trešām valstīm vai no tām, ir vajadzīgs vienprātīgs lēmums.
- 30 Saskaņā ar EKL 59. pantu Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Centrālo banku, var paredzēt aizsargpasākumus, ja kapitāla aprite uz trešām valstīm vai no tām “rada vai draud radīt nopietnas grūtības ekonomiskās un monetārās savienības darbībai”, ar nosacījumu, ka šādi pasākumi noteikti ir vajadzīgi un tie tiek paredzēti uz laiku, kas “nepārsniedz sešus mēnešus”.

- 31 Saskaņā ar EKL 60. panta 1. punktu Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lai īstenotu kopējo nostāju vai kopīgu rīcību kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, var veikt “steidzamus pasākumus” attiecībā uz kapitāla apriti un maksājumiem. Šāda rīcība var izrādīties nepieciešama, piemēram, lai īstenotu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju.
- 32 Ir skaidrs, ka attiecīgie nolīgumi neietver noteikumus, kas dod Kopienai iespēju ierobežot ar investīcijām saistītu naudas līdzekļu apriti. Tāpēc ir jāizvērtē, vai Austrijas Republikai bija jāveic EKL 307. panta otrajā daļā minētie pasākumi.
- 33 Saskaņā ar EKL 307. panta pirmo daļu Līguma noteikumi neattiecas uz tiesībām un pienākumiem, kas noteikti nolīgumos, kuri pirms dalībvalsts pievienošanās noslēgti starp šo dalībvalsti un trešo valsti. Šīs tiesību normas mērķis ir saskaņā ar starptautisko tiesību principiem precizēt, ka Līguma piemērošana neietekmē attiecīgās dalībvalsts pienākumu ievērot trešo valstu tiesības, kas izriet no agrāk noslēgta nolīguma, un pildīt savas saistības (skat. 1980. gada 14. oktobra spriedumu lietā 812/79 *Burgoa, Recueil*, 2787. lpp., 8. punkts; 2000. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-84/98 Komisija/Portugāle, *Recueil*, I-5215. lpp., 53. punkts, kā arī 2003. gada 18. novembra spriedumu lietā C-216/01 *Budějovický Budvar, Recueil*, I-13617. lpp., 144. un 145. punkts).
- 34 EKL 307. panta otrajā daļā dalībvalstīm ir noteikts pienākums veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderības, kas konstatētas starp nolīgumiem, kuri noslēgti pirms šo dalībvalstu pievienošanās, un Kopienas tiesībām. Saskaņā ar šo tiesību normu vajadzības gadījumā dalībvalstis sniedz savstarpēju palīdzību un vienojas par kopēju attieksmi.
- 35 EKL 57. panta 2. punktā, 59. pantā un 60. panta 1. punktā Padomei ir piešķirtas pilnvaras konkrētos gadījumos ierobežot kapitāla apriti un maksājumus dalībvalstu un trešo valstu starpā.

- 36 Lai nodrošinātu minēto tiesību normu lietderīgo iedarbību, ir jābūt iespējai nekavējoties piemērot Padomes paredzētos pasākumus, ar kuriem tiek ierobežota kapitāla brīva aprīte, attiecībā uz valstīm, uz kurām tie attiecas, kuru vidū var būt arī dažas no tām valstīm, kas ir parakstījušas kādu no attiecīgajiem nolīgumiem ar Austrijas Republiku.
- 37 Tādējādi šīs Padomes pilnvaras, kas ietver ierobežojošu pasākumu vienpusēju pieņemšanu attiecībā pret trešām valstīm tādā jomā, kas ir identiska vai saistīta ar jomu, kura tiek reglamentēta ar agrāk noslēgtu nolīgumu starp dalībvalsti un trešo valsti, norāda uz nesaderību ar minēto nolīgumu, ja, pirmkārt, šajā nolīgumā nav ietverts noteikums, saskaņā ar kuru attiecīgā dalībvalsts var izmantot savas tiesības un pildīt savus pienākumus kā Kopienas dalībvalsts, un, otrkārt, arī starptautisko tiesību sistēma neparedz šādu iespēju.
- 38 Tādējādi — pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, — nešķiet, ka tās paredzētie pasākumi, kā tā apgalvo, tai nodrošina iespēju pildīt Kopienu pienākumus.
- 39 Pirmkārt, termiņš, kāds raksturīgs visām starptautiskām sarunām, kas nepieciešamas, lai pārskatītu attiecīgos nolīgumus, pēc sava rakstura nav saderīgs ar šo pasākumu lietderīgo iedarbību.
- 40 Otrkārt, iespēja izmantot citus starptautisko tiesību piedāvātos līdzekļus, tādus kā nolīguma apturēšana vai pat attiecīgo nolīgumu vai noteiktu to noteikumu izbeigšana, ir pārāk nenoteikta, lai garantētu, ka Padomes paredzētos pasākumus varēs efektīvi piemērot.

- 41 Turklāt, kā Austrijas Republika vēlreiz precizēja tiesas sēdē, tā vēlas ieviest investīciju nolīgumus, tos pārskatot vai atjaunojot esošos nolīgumus, noteikumu, kas paredzētu noteiktas pilnvaras reģionālām organizācijām un tādējādi ļautu piemērot Padomes paredzētos pasākumus, kas ierobežo kapitāla apriti un maksājumus.
- 42 Kaut arī Austrijas Republika piekrīt, ka šāds noteikums, kā atzina Komisija tiesas sēdē, principā būtu jāuzskata par tādu, kas novērš konstatēto nesaderību, ir skaidrs, ka Komisijas norādītajos gadījumos Austrijas Republika nav uzsākusi nekādus pasākumus termiņā, kuru Komisija bija norādījusi argumentētajā atzinumā, attiecībā pret konkrētām trešām valstīm, lai novērstu iespējamo konfliktu ar pasākumiem, kurus Padome var paredzēt saskaņā ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu, kas var rasties, piemērojot ar šīm trešām valstīm noslēgtos investīciju nolīgumus.
- 43 Jāpiebilst, ka no sprieduma, kas šodien tiek pasludināts lietā C-249/06 Komisija/Zviedrija (Krājums, I-1335. lpp.), izriet, ka ar trešām valstīm noslēgto investīciju nolīgumu nesaderība ar Līgumu, kas traucē piemērot ierobežojumus kapitāla aprītei un maksājumiem, kurus var paredzēt Padome saskaņā ar EKL 57. panta 2. punktu, 59. pantu un 60. panta 1. punktu, neattiecas tikai uz dalībvalsti, kas ir atbildētāja šajā lietā.
- 44 Tāpēc ir jānorāda, ka saskaņā ar EKL 307. panta otro daļu dalībvalstīm vajadzības gadījumā ir jāsniedz savstarpēja palīdzība, lai novērstu konstatētās nesaderības, un jāvienojas par kopēju attieksmi. Savu pienākumu ietvaros, kas paredzēti EKL 211. pantā, lai nodrošinātu Līguma noteikumu piemērošanu, Komisijai ir jāveic pasākumi, kas var atvieglot savstarpējās palīdzības sniegšanu attiecīgo dalībvalstu vidū, kā arī palīdzēt vienoties par kopēju attieksmi.

45 No iepriekš minētā izriet, ka, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderības saistībā ar noteikumiem par kapitāla pārvedumu, kas ietverti investīciju nolīgumos, kuri ir noslēgti ar Korejas Republiku, Kaboverdes Republiku, Ķīnas Tautas Republiku, Malaiziju, Krievijas Federāciju un Turcijas Republiku, Austrijas Republika nav izpildījusi EK līguma 307. panta otrajā daļā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums nav labvēlīgs, tad Austrijas Republikai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šī paša panta 4. punkta pirmo daļu Vācijas Federatīvā Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika un Somijas Republika, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **neveicot vajadzīgos pasākumus, lai novērstu nesaderības saistībā ar noteikumiem par kapitāla pārvedumu, kas ietverti investīciju nolīgumos, kuri ir noslēgti ar Korejas Republiku, Kaboverdes Republiku, Ķīnas Tautas Republiku, Malaiziju, Krievijas Federāciju un Turcijas Republiku, Austrijas Republika nav izpildījusi EK līguma 307. panta otrajā daļā paredzētos pienākumus;**

- 2) **Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Vācijas Federatīvā Republika, Lietuvas Republika, Ungārijas Republika un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]